

Jeg vil også sige til hr. Hans Christian Schmidt: Det må jo sådan set være en eller anden slags overordnet konfrontation på miljøområdet, som Venstre lægger op til, for det er et brud med, hvad vi har været enige om i mange år. Jeg håber i hvert fald ikke, at den næste ordfører fra de borgerlige partier, Det Konservative Folkepartis ordfører, tramper i fodsporene, for så tramper man altså lidt for mange ting ned undervejs.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg skal også beklage, at vi ser Venstre gå til angreb på ting, bl.a. naturbeskyttelsesloven, som de selv var meget aktive i at få lavet.

Og så er der noget, jeg ikke rigtig kan forstå, men det kan Venstres ordfører nok forklare mig lidt nærmere. Det er med hensyn til, at Venstre går ind for markedsøkonomi i miljøpolitikken. Hvorfor stemte man så imod de grønne afgifter, når man går ind for markedsøkonomi?

Så kunne jeg da godt tænke mig at vide i forbindelse med problematikken omkring grund- og drikkevandsområdet, hvor hr. Hans Christian Schmidt sagde, at Venstre gik ind for at forbyde og ikke gik ind for afgifter: Hvorfor kunne Venstre så ikke i sidste folketingssamling stemme for forbudet mod de syv giftigste stoffer, bl.a. atrazin? Jeg synes, at det kræver en lidt nærmere forklaring.

Jeg vil dog også sige, at der er ting, vi er enige om, bl.a. med hensyn til en bedre koordinering af EU's ledsageforanstaltninger under devisen mest miljø for pengene. Men jeg synes rigtignok, det er en skam, at den gode retning, som miljøpolitikken – også med Venstres deltagelse – havde tidligere, ligesom bliver drejet langt, langt ud til højre i det indlæg, vi lige har hørt.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er aldeles ikke Venstre, der lægger op til noget nyt. Det er faktisk regeringen med dens økologiske råderum.

Jeg vil godt spørge: Hvad har det gamle begreb bæredygtig udvikling gjort, siden man nu pludselig skal gå over til økologisk råderum? Der er nemlig den forskel, at økologisk råderum bygger på sådan noget statisk med, at nu skal vi så fordele bedre.

Jeg troede egentlig, at vi var enige om den Brundtlandske definition af vækst: en bæredygtig vækst. Det har vi brug for i hele verden. Men

økologisk råderum er en fantastisk god måde at sige på, at nu ved vi her i Danmark, hvordan vi skal indrette hele verden, og vi ved, at vi har én parameter for hele vores tilværelse, og det er miljø. Og det er miljø, fortolket sådan som miljøministeren fortolker det.

Grønne afgifter har ikke en pind med markedsøkonomiske styringsmidler at gøre, i hvert fald ikke CO₂-afgifter. Man laver jo undtagelser for dem, der sviner mest. Det, som det her tilskynder til, er ikke at investere i mere miljøvenlig teknologi. Man vil langt snarere ansætte nogle konsulenter, der kan finde ud af, hvordan man kan få sine processer til at blive billigst mulige, så de kommer i den klasse, som bliver afgiftsfrigtaget. Tilskudspolitikken vil betyde, at de, der er bagefter med at investere, er dem, der bliver belønnet med tilskud, fordi de kan påvise, at de kan investere og få gevinst ud af det. Så det er et planøkonomisk mareridt og har intet med økonomisk styringsmiddel at gøre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det her er bare en helt stiltfærdig bemærkning og ikke en kommentar til de mange ting, der blev sagt i hr. Hans Christian Schmidts indlæg.

Jeg synes, det er interessant og ærgerligt at bemærke, at dér, hvor regering og opposition er allermost uenige for øjeblikket, er på miljøområdet. Det er ellers et af de områder, hvor vi traditionelt har stået sammen også på tidspunkter, hvor befolkningen endnu ikke var med.

I dag derimod, hvor tre ud af fire danskere eksempelvis går ind for grønne afgifter, deles Folketinget i to meget markante fløje. Som det blev sagt tidligere, håber jeg heller ikke, at Det Konservative Folkeparti lægger sig alt for klart på den ene fløj. Men i al fald ser det nu ud til, at det, vi får, er nogle meget hårde konfrontationslinjer, og det er utrolig ærgerligt set ud fra et radikalt synspunkt. Vi står over for den største trussel imod menneskeheden nogen sinde, og vi herinde i det danske Folketing kan ikke finde ud af at finde nogle fælles løsninger.

Jeg tror ikke, vores børnebørn vil sige os tak.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg lyttede til fru Elsebeth Gerner Niensens redegørelse, og vi er meget uenige om miljøpolitikken. Jeg tror, at man er nødt til at droppe den. Jeg ved, at fru Elsebeth Gerner Niensens parti dyrker den meget; men befolkningen har luret